

sende Penge derover. Jeg mindes endnu, at et æret Medlem, som ikke mere er Medlem af Thinget, stillede endogsaa et Forslag og var ved at motivere det i det Dieblit, den høitærede Minister kom med Opløsningsdekretet i Haanden. Det var det Medlem, som da repræsenterede Odder, nemlig Dr. Winther. Han havde et Forslag, altsaa et Vægemiddel, som han mente kunde bringe den sieblittelige Nød til at forstumme. Kort sagt, der var Tilbøielighed i den Retning til Stede. Det tror jeg ikke, den høitærede Finantsminister vil kunne nægte, at der var Tilbøielighed til Smødekommen. Men den høitærede Finantsminister mente ikke at kunne vente derefter. Han valgte Opløsningsveien, og det skal indrømmes, at han havde noget Held med sig i denne Opløsning. Dog tror jeg ikke, at det var særlig de vestindiske Forhold, der hjalp ham, det var helt andre Ting. Han valgte selv at handle, og han udstedte et Kommissorium af 28de December, ifølge hvilket han udsendte en Kommission til Vestindien, bestaaende af 3 Medlemmer, nemlig Geheimectatsraad Schlegel, Statsrevisor, tidligere Departementschef og Statsgjældsdirigtor under Finantsministeriet, Dirigtor i Handelsbanken Levy og Oberst i Generalstaben Tvermoes. Men det var ikke nogen meget omfattende Opgave, denne Kommission fik. Den stulde indgive Beretning om Aarsagen til Oprørets Udbrud og undersøge den ved Oprøret forarsagede Skade, men derimod fik den slet ikke det Hverv at undersøge, hvad der kunde gøres for Dens Optrøst i det Hele. Der var jo heller ikke nogen særlig Sagkundskab paa Landvæsenets Omraade til Stede i denne Kommission. Ministeren valgte altsaa selv at sende denne Kommission over, saavidt jeg skjønner med en temmelig ubegrændset Fuldmagt til at udgive Penge. Frugten af denne Kommissions Arbejder skal jeg heller ikke komme tilbage til, da det ogsaa er et tilbagelagt Stadium, men jeg minder blot derom. Vi have jo her en af Frugterne, og det er det Lovforslag, vi nu behandle. Kommissionen foreslog nemlig, at Militærudgifterne for de vestindiske Der stulde overtages af den danske Statskasse. Der kom ogsaa andre Forslag fra Kommissionen,

dels fra dens Flertal, dels fra hele Kommissionen og dels fra et Mindretal i den. Jeg skal saaledes nævne, at Kommissionen, i det Mindste dens Mindretal, ikke var blind for, at naar Derne ikke, som Ordningen var, kunde bære sine Udgifter, var det rimeligt, at der maatte komme nye Skattepaalæg. Man foreslog Reformen paa Fængelsesvæsenets, Skolevæsenets og Medicinalvæsenets Omraade, men det er mig ikke bekjendt, at disse Reformen ere komne til Udførelse. Heller ikke er det mig bekjendt, at der er kommet nye Skattepaalæg paa Den paa de Behøere som maatte have nogen Evne til at betale. Den første Frugt, vi saae, var det Lovforslag, som den ærede Finantsminister forelagde for dette Thing i Samlingen 1879—80. Til at drøfte Sagen blev der nedsat et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer, af hvilke jeg skal nævne Kammerherre Wille og et af selve Kommissionens Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes). Udvalget var i det Hele taget enigt om, at, som det gik i Vestindien, kunde det ikke vedblive at gaa. Man var fremdeles enigt om, at det, at Staten afholdt Militærudgifterne alene, var ikke tilstrækkeligt, man var enigt om, at det ogsaa maatte forsøges, om ikke Administrationsudgifterne kunde indskrænktes, og man var fremdeles enigt om, at det var en alvorlig Undersøgelse, der maatte foretages om, i hvilken Retning Dens Produktionsforhold rettest kunde gaa, om det overhovedet var muligt at opretholde Den som sukkerdyrkende Ø, og hvilke Forbedringer der i saa Henseende kunde indføres, om ikke muligt et nyt Sukkerkøgeri kunde være hensigtsmæssigt, thi det har dog vist sig siden, at selve dette Sukkerkøgeri ikke i og for sig er forseilet. Alle disse Forhold var hele Udvalget enigt om burde undersøges, og man var enigt om, at det vilde være lidet fornuftigt og til Lidet Vre for Danmark at indskrænke al Forbedring til alene at have den Fornøielse at udrede Militærudgifterne for Derne; altsaa, man stulde se, om ikke den temmelig frugtbare lille Ø, den er knap 4 Kvadratmil stor — der var den Gang kun Tale om St. Croix; nu kan der jo ogsaa blive Tale om St. Thomas, hvor Havne-